

HIGGINS:

Till sist

hade då statsministern äntligen fått patienten att gå ut. Alla kort låg på sin plats. Regeringsombildningen var klar. Att det varit svårt att få patienten att gå ut berodde helt enkelt på att det var brist på kort – inte bara starka utan kort överhuvudtaget. Han hade fått leta överallt för att klara uppgiften. "Tänk vad Sverige är litet", hade han tänkt många gånger. "Vilken regering jag hade kunnat få ihop om jag inte hade varit hänvisad till svenskar! Egon Bahr var bevisligen en hejare på att skriva svenska noter. Och tänk, vilken försvarsexpert Arbatov ändå var! Och Bruno Kreisky som jag så ofta talar om, tänk om jag hade kunnat ha honom i regeringen. Nu när Sträng har lämnat skulle jag behöva en gråhårsman vid min sida, sådant inger förtroende. Här sitter jag med dessa inhemska lankor!"

Så hade statsministern tänkt för sig själv många gånger där han satt vid sitt kortspel.

Han tänkte vemodigt på gamla tider, då man i alla fall kunde vara säker på att alla som tillfrågades ställde upp. Nu fanns det to m de som flydde. Inte bara kronans värde hade devalverats utan också taburetternas. Försvarsminister Anders Thunborg avgick utan att ha nytt jobb ordnat. Han föredrog vilken post som helst, bara inte en post i regeringen Palme. Vilken skymf!

Statsministern insåg att förflyttningen av Lennart Bodström från utrikes- till utbildningsminister skulle väcka stor uppmärksamhet. Men han tröstade sig med att varje utnämning av Lennart Bodström väcker sensation, oavsett till vad. När Lennart Bodström utsågs till utrikesminister var det ju den mest sen-

sationella utnämningen sedan Caligula utsåg sin häst till konsul. Och baktanken var i båda fallen densamma, att få en trogen medhjälpare som inte sade emot. Skillnaden var att Caligulas häst inte behövde svara på frågor eller äta middag med journalister.

Statsministern var nöjd med sitt beslut att placera Lennart Bodström i utbildningsdepartementet. Visserligen var ju även detta en betydelsefull post, men medan misstag på utrikesministerstolen kunde leda till omedelbara förvecklingar, skulle misstag i utbildningsdepartementet först drabba nästa generation. Det visste statsministern av egen erfarenhet.

Den idealiske utrikesministern hade varit Roine Carlsson. I honom hade både statsministern och oppositionen haft vad de önskade, ett stumt vittne till inbördes strider. Statsministern hade tillfrågat Roine Carlsson, men inte fått något svar. Istället hade det nu fått bli Sten Andersson. Att sätta en person som gjort sig känd som landets skickligaste demagog på utrikesministerposten skulle kanske förvåna, men alla skulle så småningom inse att en man som varje val lyckades med uppgiften att skrämja och lura landets alla pensionärer också skulle kunna göra det med ryssarna och alla andra nationer. "Ingen kan ljuga som Sten", tänkte statsministern och log förnöjt.

Det enda som oroade honom var tanken att den nuvarande partisekreteraren Bo Toresson en dag skulle komma och kräva att bli utrikesminister med hänvisning till att detta nu skulle framställas som en praxis. Men, "den dagen, den sorgen".

Att Gertrud Sigurdsen skulle upphöjas

från biträdande till "förste" socialminister var naturligt. Hon hade visat framfötterna som "Tant Dagmar" och det fanns fler områden där det var aktuellt med förmynderi och strid mot allt och alla. "I henne har vi en nationell förstoring av Grönköpings fru socialchefskan Unill," tänkte statsministern med beundran.

Sven Hulterström har erfarenheter från kommunalpolitiken och är intresserad av ideologisk debatt. Ingendera har med kommunikationsdepartementet att göra. Men om en patients skall gå ut, fordras helt enkelt att man gör sådant.

Det måste folk förstå. Och huvudsaken är ju att folket i Göteborg förstår.

Utnämningen av Lena Hjelm-Wallén till biståndminister skulle bli svår att motivera, det insåg statsministern. Men han hade tänkt ut en elegant förklaring som gick ut på att bistånd inte bara borde ges till länder som behövde hjälp, utan också till svaga politiker.

När statsministern var klar med sin patients gick han och spelade tennis med Harry Schein. Denne förklarade sig villig att ta *alla* statsrådsposter, dock inte bara en.

Slå ett slag för Svensk Tidskrift

Hjälp till att sprida Svensk Tidskrift! Ge SvT som julklapp så sänder vi presentkort.

Beställ prenumeration för 1986 eller provnummer till vänner och bekanta.

Ring in beställningen på telefon 08/67 59 55.